

т. к.о.

т. л.

т. ла.

т. лв.

Іωάν.

гл. 5.

т. ка.

тѣвѣ по водата. Дойди, мѹ рѣкалъ нѣмѹ Іисꙋсъ. Тогѣва Пѣтрꙋ, слѣзалъ ѿ корабалѣтъ, и сѣ пѣстѣлъ по водата, заради да доди при Іисꙋса. Яла като видѣлъ сѣленъ вѣтрꙋ, оꙋплашилъ сѣ, и, като начѣналъ да потанва, то и звѣкалъ: Господи! спаси ма. Тогасъ Іисꙋсъ, като прострѣлъ раката си фаналъ готѣтази и рѣкалъ нѣмѹ: мало вѣре! защо сѣ ты размыслилъ; Напokonъ влѣзли ти въ корабалѣтъ. вѣрата сѣ оꙋтишила, и корабалѣтъ достѣгналъ скорꙋ на онова мѣсто, коѣто ти желали. И който сѣ находили въ сѣнзи корабалъ воздали Іисꙋсъ хвалѣ, и говорили, воистинна ты сѣ Сынъ Божий.

Полѣзни нравочѣніѣта.

а. Іисꙋсъ когѣто желалъ да сѣ помѣли, самичакъ возлѣзалъ на гората.

Такѣ и ни когѣ желаймы да сѣ разговарамы, сасъ Бѣга въ молитвѣти наші должи смѣ да трѣсимъ мѣсто оꙋединѣно.

б. Пѣтрꙋ, когѣто сѣ пѣсналъ поводата, ѿходилъ испѣрвꙋ безъ страхъ. Яла напokonъ наскорꙋ и звѣкалъ: Господи, помогни ми!